

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 25 August st. v.

Ce pagubă, ce mare pagubă, că Shakespeare, marele observator, a murit înainte de vreme și n'a avut parte de norocul de a-i fi cunoscut pe actualii păzitori ai ordinii publice din patria noastră!

Nu în mijlocul Englezilor posaci, ci aici, pe hazliul pământ al fericitei Ungării ar fi trebuit să-și petreacă pântecosul Falstaff dăilele mult sguduitei sale vieți, să bea vin din Podgorie, să se îndoape cu papricaș dela Seghedin, cu sarmale dela Cluj și să facă o carieră splendidă, încât lumea toată să ridă și să-și facă haz de el.

Căci e clar ca lumina zilei, că, abătându-se prin Ungaria, cavalerul Falstaff ar fi intrat în rîndul „patrioților” și ar fi fost un zelos susținător al hrănitorei „idei de stat”, el, care atât de mult ținea să-și mențină pântecul în cuvenitul echilibrului. Dincolo, la naționalități, unde nu putea să-și ofere decât mămăligă românească, păsat slovăcesc ori pâne cu cartofi, — dincolo, Doamne feresce, el n'ar fi stat nici măcar de seara până dimineața.

Ne sângeră inima, când ne gândim, că n'am avut parte de mulțumirea de a-l fi ascultat pe lăudărosul cavaler, cum povestesc treburile făcute întru susținerea marelui idei și cum făcea, susținându-o, treburile adversarilor ei.

Precum se scie, oamenii din țerile coroanei ungare sînt de două rase fundamentale deosebite: una, cea domnitore, e nobila rasă a celor-ce susțin idea de stat, pentru-ca să se hrănească pe urma ei, ear' ceealaltă e rasa oamenilor fără de pricepere, în capul cărora idea de stat nu încapă și care nu sciu să se încălzească pentru idealuri nerealizabile, ci privesc lucrurile așa cum sînt și au să rămână, cât e porcul cu coadă, — cum ar țice Falstaff, dac' ar scî românește.

Se mai scie, că rasa domnitore, chiar și în lipsa lui Falstaff, ostenește pentru menținerea ordinii, eară rasa domnită e ținută în continuă fierbere de agitatori

fălămênđi, care n'au din ce să trăiască și de aceea ar voi, ca nici alții să nu aibă.

Se scie, în sfîrșit, că acești agitatori, neastempărați cum sînt, scriu foi, țiare și fel de fel de cărți, prin care propagă un virus primejdios, înveninează spiritele și sêduc marea public compus de oameni fără de pricepere.

Ei bine, urmarea firească e, că rasa domnitore, zeloasă de menținerea ordinii publice, și mereu trează în serviciul „patriei”, persecută foile și țiarele rêu inspirate și opresce cărțile primejdioase.

Cu tot zelul neobosit însê, cu toată trezvia neadormită, se întemplă câte odată, că strajnicii păzitori ai ordinii și ai bunelor moravuri se trezesc cam târziu și opresc cărțile primejdioase abia țece ani după aparițiunea lor, după-ce ele au fost răspândite în mii și mii de exemplare.

Pe cât de trei însê, pe atât de invențioși, nobilii păzitori ai ordinii publice găsesc ac și pentru cojocul timpului, care a trecut: ei dispun confiscarea cărților oprite.

Un comisar trimis din partea stăpînirii merge din sat în sat, și însoțit de funcționarii comunali, din casă în casă, caută „pe grindă”, prin lăđi, în dosul icoanelor și pe sub pat și adună toate „geografiile”, toate „istoriile”, în sfîrșit toate manualele didactice oprite de autoritatea „competentă.”

O tu întru fericire pomenite Falstaff! de ce nu ți-a fost dat ție să iei parte la acest act inspirat de o înaltă înțelepciune de stat?!

Ce mutră făceai tu umblând astfel din sat în sat, din casă în casă, ca să aduni cărțile copiilor, care cu timpul o să ajungă oameni mari și ei?! cât de mult puteai să le impui! câtă autoritate îți câștigai?! —

Din comitatul Aradului, vilaietul lui Tabajdi-Pașa, ne vine scirea, că s'au luat măsuri pentru confiscarea cărților scolare oprite și că un om trimis din partea stăpînirii a umblat și tot mai umblă încă

din sat în sat și din casă în casă, ostentînd să adune buchile terfelite de copii.

Aceasta nu acum trei sute de ani, ci astăzi, la anul o mie opt sute optzeci și șese.

Și apoi să ne mai plângem, că organele publice nu fac treburile noastre?!

Sînt abia cîteva săptămîni decînd am constatat, că s'a trezit cam târziu guvernul și că unele din cărțile oprite de el acum se află de țece ani în mâinile copiilor și sînt răspândite în mii și mii de exemplare.

Mărturisim cu toată căința, că, făcînd constatarea aceasta, nici prin gînd nu ni-a trecut să presupunem, că „denunțăm” pe bieții delicenți de pe băncile scolare, nici ne-am făcut iluziunea, că punem în mișcare întregul aparat al puterii publice. Sîntem cu toate aceste foarte mulțumiți de scirea ce ne sosese din vilaietul lui Tabajdi-Pașa.

Ani și ear' ani de dile ar fi trebuit să ostenim, ca să facem noi însine treaba, pe care agenții puterii publice ni-o fac în timp de cîteva țile.

Ni s'a făcut o nedreptate prin oprirea acelor cărți atât de inofensive, am fost jignii prin aceasta în cele mai elementare interese de dezvoltare ale noastre, și ne-am dat silința de a face, ca toți Românii să simtă, că nedreptate ni s'a făcut, că jignii am fost, că în adevăr rêuvoitor ne este actualul guvern.

Ori-cât de mari însê, interesele jignite sînt atât de abstracte, încât o mare parte din poporul român nu le simte și cercuri foarte largi nu puteau să ne înțeleagă. Ce scie Nenea Stan și Nenea Bran dela sat despre nedreptățile ce ni se fac în materie de dezvoltare literară?! Cînd îi spunem, că mai multe cărți au fost oprite de guvern, ne crede, că rêu a făcut guvernul, dar' nu simte rêu, nu se interesează de el. Pentru-ca să simtă rêu, și să se intereseze de el, trebuie să meargă omul stăpînirii la casa lui, să le întoarcă toate pe dos, să scoarască și să iee cartea cu dînsul,

dacă o găsește. Acum scie și Nenea Stan ce va să țică oprirea cărților, simte și el nedreptatea și înțelege mai bine de ce ne luptăm noi.

Nu e treaba noastră să cercetăm consecuențele psihologice ale procederii autorităților publice; e destul să mărturisim, că dacă e vorba de „agitațiune”, prosti am fi noi, dacă am voi să facem o treabă, pe care actualele noastre autorități publice o fac cu mai mult succes ca cei mai dibaci „agitatori”.

Ear' cât pentru Falstaff, pântecosul cavaler, îi plângem soartea, căci aici, aici la noi, el ar fi făcut o splendidă carieră, luptînd contra unor oameni, cari sînt cu mult mai cuminte decît ca să-și se opună.

Cestiunea abdicățiunii principelui Alexandru.

„Pester Lloyd” primește din Sofia următoarele telegramme particulare:

Sofia, 3 Septembrie n. (Dată la 3 oare seara, ajunsă în Budapesta în 4 Septembrie la 9 oare seara.) Cu privilegiul primirii corpului ofițerilor în sala de joc a palatului s'a petrecut o scenă mișcătoare. Ofițerii au fost trimiși în preșența corpului diplomatic. Principele ținî, mișcat cum era, după-ce a sărutat pe Mutcur off și Popoff, următoarea vorbire: „Vê mulțumesc pentru alipirea și credința ce 'mi-ați dovedit-o și care îmi alină durerea, ce 'mi-au cauzat-o trădătorii. În fața textului telegrammei, pe care am primit-o ađi dela Țarul, Vê declar, că la cas, dacă eu o să formez pedeeca pentru bunăstarea patriei, nu voiu întrelăsa a mă jertfi pentru binele aceleia”. Aceste cuvinte, rostite cu o voce înădușită prin lacrimi, făcură o adîncă impresiune asupra ofițerilor. — Rêspunsul lui Popoff e următorul: „În Tine singur vedem noi unica garanță pentru independența patriei. De Tine nu ne vom depărta pînă la cea din urmă resuflare”. La aceste reflectă principele cu o voce aproape neauđită: „Eu nu voiu face nimic fără de armată”. Seara a fost orașul iluminat.

Sofia, 4 Septembrie n. (3 oare după ameađi). Vorbirea de ieri a principelui, prin care își manifestă intenția de a abdică, sună: „În decurs de șapte ani am lucrat pentru independența și în interesul Bulgariei. Grijea

Foița „Tribunei”.

Vecinii.

— Din fantasiile lui Nicolai Gogol. —

(Urmare.)

„Minunat timp!” —

„Nu-l lăuda, Ivan Ivznovici; să fie al naibei, că nu scie omul unde să se ascundă de arșița aceasta.”

„Poftim, scoți numai decăt pe naiba la iveală. Ei, Ivan Nichiforovici, o să-ți aduci odată aminte de vorbele mele, atunci o să fie însê prea târziu; vorbele neplăcute lui Dumnezeu se pedepsesc în lumea ceealaltă.”

„Cu ce te-am vêtémat, Ivan Ivanovici? Nici tatălui, nici mumei d-tale nu 'i-am atins un pîr macar. Nu sciu eu ce te-am vêtémat!”

„Ei, încetează, e destul acum, Ivan Nichiforovici!”

„Pe legea mea, nu te-am atins cu nimic, Ivan Ivanovici!”

„E lucru curios, — pepelițele tot nu vor să se iee după mormitoare.”

„Gîndesc ce-ți place; eu țin una, că nu te-am vêtémat.”

„Nu pot să înțeleg, de ce nu se dau după mormitoare, — urmă Ivan Ivanovici, ca-și-cînd n'ar fi ađiut cele țice de Ivan Nichiforovici; — ce-i drept, n'ar fi încă timpul, eu cred însê, că e tocmai timpul cuvenit.”

„Îmi spuneai, că e frumoasă sêcara.”

„Minunată sêcară, de tot minunată.”

Acum se făcu o pauză.

„Ți-ai scos hainele să se mai svênte, Ivan Nichiforovici?” — încep ear' Ivan Ivanovici.

„Da, afurisita de femeie 'mi-a lăsat să se mucețească o haină bună, aproape de tot nouă; cel mai bun postav, de tot fin, n'aveai decăt s'o întorci, ca să ai o haină nouă?”

„E între ele ceva ce 'mi-a plăcut cu deosebire.”

„Ce poate să fie aceea?”

„Ean spune-mi, te rog, de ce folos îți este pușca, pe care ai scos-o să se svênte dimpreună cu hainele?”

Grăind aceste, Ivan Ivanovici îi oferî o prisă: „Îmi dai voie?”

„Mulțumesc, ia numai însuți; eu iau din al meu”, — grăi Ivan Ivanovici, căutînd împregiurul seu, ca să-și afle tabachera. „Ce femeie proastă! Adece și pușca a scos-o la aer! — Ovreul din Sorocinsk scie să pregătească un tabac minunat. Nu sciu ce pune în el, însê miroasă plăcut, ca iarba decurînd cosită. — Ia gustă: nu-i așa? — curat ca iarba! — Ia, te rog, servește-te!”

„Viue mereu la pușcă și întreb încă odată: Ivan Nichiforovici, de ce folos îți este pușca aceea? N'ai nici o trebuință de ea.”

„Cum așa? Și dacă se ofere vre-o ocaziune de a împușca?”

„Dumnezeu să te aibă în paza sa, Ivan Nichiforovici! O să împuși d-tă vre-odată? — ar trebui să te nasci poate din nou. Pe cât

sciu, n'ai împușcat în viața d-tale nici o singură rață măcar, dar' nici că ești făcut de bunul Dumnezeu, ca să împuși. Înfașurarea și figura îți este plină de gravitate: cum ai pute să umbli prin mocirle, cînd vestmîntul, pe care buna cuviință nu mē iartă să-1 numesc, îți este și acum atîrnat la soare. Ce-ar fi atunci? Cum îți vine o asemenea idee. D-ta ai trebuință de liniște, de odihnă.”

Precum am țis, Ivan Ivanovici vorbea foarte intuitiv, cînd voia să convingă pe cineva. Cum vorbea el atunci! Sfînte Doamne, cum vorbea! „Trebuie să păstrezi buna cuviință. Dă-mi pușca mai bine!”

„Ađi vorbă! O pușcă atât de prețioasă! Asemenea puscă astăzi nu se mai pot găsi. O am încă de pe timpul, cînd voiam să intru în oaste, cumpărată dela un Turc, și acum să o dau așa fără de nici un rost! S'ar pute una ca asta? Am trebuință neapărată de ea.”

„Ce fel de trebuință?”

„Cum așa? — Ce-ar fi, dacă m'ar călca tîlharii? — Cum să n'am trebuință de ea? Mulțumită lui Dumnezeu, acum mē simt liniștit și nu în temeră de nimeni. De ce? — Fiindcă sciu, că am în cămară o pușcă.”

„Frumoasă pușcă! — N'ai băgat oare de seamă, că-i sînt stricate oțelele, Ivan Nichiforovici?”

„Și dacă sînt! Se pot drege; n'am decăt să le ung mereu cu ulei de in, ca să nu ruginească.”

„Din vorbele d-tale vêd, cât de puțin îmi

ești prietin. Nu vrei să-mi dai nici cea mai mică dovadă de prietină?”

„Cum poți să țici, că nu-ți dau doveđi de prietină? Nu 'ți-e rușine? Boii d-tale pasc în livețurile mele și nu 'i-am prins nici odată. De câte-ori călătorești la Pultava, îmi ceri totdeauna căruța și nu 'ți-am refuzat-o nici odată. Copiii d-tale trec gardul în curtea mea și se joacă cu câinii mei, — și nu țic nici o vorbă: pot să se joace cît le place, numai să nu pună mîna pe nimic, — pot să se joace.”

„Ei bine, dacă nu vrei să 'mi-o cinstesci, să facem schimb.”

„Ce-mi dai pentru ea?” — întrebă Ivan Nichiforovici rîzimîndu-se pe coate și privind drept în ochii lui Ivan Ivanovici.

„Ți dau scroafa cea neagră, scii, pe care am hrănit-o cu lături. O scroafă minunată! O să veđi, că la anul îți fată purcei.”

„Nu înțeleg, cum poți, Ivan Ivanovici, să grăiesci asemenea vorbe. Ce să fac eu cu scroafa d-tale? — Nu cumva să 'i-o fac poclon naibei?”

„Eară naiba? — Mereu trebuie să-1 ai pe naiba în gură! Pécătuiesci, Ivan Nichiforovici, pe legea mea, pécătuiesci!”

„Dar' d-ta, Ivan Ivanovici, cum poți da pentru o pușcă — dracul mai scie ce, — o scroafă!”

„Și de ce adecă scroafa e — dracu mai scie ce, Ivan Nichiforovici?”

„De ce? — Ia dă-ți numai seamă, — o asemenea pușcă, cum scie toată lumea, — și dracu

mea continuă a fost mai ales cătră armată și ofițeri îndreptată. Pe cei din urmă îi privesc de familia mea, de copiii mei. Eu am fost liniștit asupra poziției mele, când m'am vădut încungiurat de ofițerii mei, care m'au însoțit în luptele noastre pentru gloria Bulgariei. (Aici plânse principele.)

„Când aușisem în acea tristă noapte sgomotul, întrebai înainte de toate, dacă sânt aici trupele? 'mi-s'a răspuns: „Da!“ și atunci eram liniștit, pentru-că aveam încredere în armata mea. Cu toate nefericite evenimente eu nu m'am înșelat în ofițerii mei; ei au fost la înălțimea situațiunii cu privilegiul tulburărilor, care au urmat plecării mele. Mulțumită lui Popoff și Mutcoroff (Aici îmbrățișă principele pe ofițeri), onoarea ofițerilor bulgari e restabilită; pentru-că eu vād ofițeri, care țin la mine, și eu lăudându-'i pe acestia pot părăsi Bulgaria, căci ordinea nu se va mai tulbura. De mă voi afla eu în orice împregiurări, voi valora influența mea în serviciile Bulgariei și mă voi ruga lui Dumnezeu pentru ea. Sufletul meu va fi totdeauna cu ofițerii mei, și într'o campanie eu voi fi cel dintăiu, care voi cere primirea mea ca voluntar. În sfârșit eu nu pot rămâne în Bulgaria, pentru-că nu o voiesc țarul, deoarece-ce prezența mea în Bulgaria stă în contradicere cu interesele țerii. Eu sânt silit să părăsesc tronul. (Aici îl întrerupse Popoff: Noi am fost, sântem și vom fi totdeauna cu Voi! Curagiu! Înainte!) Principele continuă: Independența Bulgariei pretinde, ca să părăsesc țeara, pentru-că dacă nu aș face-o, s'ar întâmpla o ocupațiune rusească. Înainte însă de a pleca, aș voi să mă sfătuesc cu ofițerii mai înalți și aș institui o regență, care va ținde a scuti interesele ofițerilor. La toată întâmplarea eu conțez la armată“.

Ieri s'a dus reprezentantul german și apoi numai decât după el cel rusec la palat. Celui din urmă principele 'i-a întărit hotărârea sa, de a abdica în cel mai scurt timp.

Astăzi se ține un mare consiliu de ministri, la care vor asista Stambuloff și Caraveloff. Se ține de probabil, că se va decide numirea unei regente, și că principele își va manifesta intențiunea, de a părăsi Sofia în timp de două zile. Într'aceste însă situația se mai poate schimba. Marea agitațiune a ofițerilor poate să producă încă nouă complicațiuni, dacă principele va fi împedecat să plece. Între toate împregiurările ofițerii nu ascund, că ei au intențiunea de a respinge pe un trimis rusec. Ofițerii țin astăzi din nou o adunare și vor comunica principelui hotărârile lor. Cu toate aceste orașul a păstrat o atitudine liniștită.

Revistă politică.

Sibiu, 25 August st. v.

În urma schimbului de depeșe dintre principele Alexandru și Țarul Rusiei situația celui dintăiu a devenit și mai penibilă, decum era mai înainte. În această privință 'i-se comunică din Paris diarului „Neue Freie Presse“, că

mai scie ce, — o scroafă! Dacă n'ai fi d-ta acela, care a dis-o, m'aș simți personal insultat.“

„Ei bine! — ce-ți pare d-tale atât de necuviincios în o scroafă?“

„Adecă ce mă socotesci d-ta pe mine? — Auți? o scroafă...“

„Stăi liniștit, sești, te rog! — Nu mai urmez... Ține-ți pușca să ruginească, să prindă mucigaiu în vre-un colț al cămării, — nu mai perd nici o vorbă asupra ei...“

Și ear' urmă o pauză.

„Se ține, — încep în cele din urmă Ivan Ivanovici, — că trei Sultani turcesci 'i-ar fi declarat războiul Țarului nostru.“

„Așa e, Petru Fedorovici îmi spunea și mie așa ceva. Ce fel de război e acela? și de ce?“

„Nu se scie nimic pozitiv, Ivan Nichiforovici. Dau cu socoteală, că Sultanii acestia vor fi voinți să primim cu toții legea turcească.“

„Alte pofte nu vor mai fi având năroșii aceia! — strigă Ivan Nichiforovici ridicându-'și capul. — Ei, și ce-i mai departe? Au să fie bătuți de ai noștri. Nu-i așa, Ivan Ivanovici?“

„Firesce că vor fi bătuți. — Care va să dăcă nu vrei să faci, prietene Ivane, schimb cu pușca?“

„Curios lucru! — Ești om cu știință de carte și tot vorbești ca un copil. Ca-și-când eu aș fi un astfel de găgăuț...“

„Te rog, stăi liniștit. Doamne feresce-mă! Cât pentru mine, să se facă fărămi fărămițe, — n'o să mai vorbesc de ea.“ (Va urma.)

scirile ce au sosit acolo ilustrează situația din Sofia dela publicarea răspunsului respingător al Țarului încoace de mai puțin favoritoare principelui Alexandru. Entuziasmul se se fi împușinat în mod considerabil și regimentele, cari 'i-s'au fost supus deja, acum hesitează. Între asemenea împregiurări se ține de probabilă abdicarea principelui. „Tems“ țice: Rusia se nu se amăgească; răspunsul Rusiei în toată Europa va face o dureasă impresiune. Grecii, Românii, Sârbii și Bulgarii sânt jertfiți protectoratului rusec; unica putere, la care pot conta aceste state, renunță formal; astfel stăm noi înaintea politicii puterii și a congreselor.

„Journal de St. Pétersbourg“ scrie, că răspunsul Țarului la depeșa principelui din Bulgaria nu are lipsă de nici un comentariu și pune pe un teren de tot clar cesțiunea, care se formează din poziția ce a primit-o principele.

„Novoie Vremia“ declară: Dacă principele Alexandru; ceea-ce e foarte probabil, va întra neîmpedecat în Sofia, urgenta datorință a Rusiei este, de a-l îndepărta cât se poate de curând din Sofia și în general din Bulgaria. Tot ceea-ce va întreprinde guvernul nostru în această privință — termină foaia rusească — se va accepta de întreg poporul rusec cu o mulțumită entuziasmată și cu o deplină simpatie nemărginită. — „Mosk. Viedomosti“ dela 3 Septemvrie n. scrie între altele următoarele: Neaprobând împărțatul reînțoarcerea principelui Alexandru în Bulgaria și exprimându-'și dorința, ca să nu rămână în Bulgaria, prin aceasta deobligă pe principele a se ține de cuvânt și a preda coroana Rusiei, dela care a primit-o. Principele n'ar trebui să hesiteze cu acest pas ultim, pe care îl pretinde onoarea și conștiința lui. Fiecare cias ce-l petrece în Bulgaria, înăspresce numai fără nici un scop răul și amenință Bulgaria cu nouă suferințe, ce nu sânt de nici un folos principelui.

Interesant și caracteristic totodată e următorul comunicat, ce-l primesc din Petersburg „Wiener Allg. Zeitung“:

„Într'un articol foarte vehement combate „Novoie Vremia“ scirea ce s'a răspândit în Petersburg, că anume Austro-Ungaria ar cere pentru poziția ce ar primi Rusia în Bulgaria o compensațiune în forma adexiunii provinciilor Bosnia și Herțegovina. „Rusia nici odată nu va pute conceda, ca în Peninsula-Balcanică să se așeze un dușman, care e mai primejdios decât Turcia. La cererea unei compensațiuni din partea Austriei ar trebui Rusia să răspundă, că Austro-Ungaria să părăsească numai decât cele două provincii slave, deoarece-ce termenul mandatului european, spre a ocupa aceste două provincii, a expirat de mult.“ „Novoie Vremia“ țice în sfârșit, că pentru Ruși o compensațiune austro-ungară numai atunci s'ar pute închipui, dacă Rusia ar fi silită la aceasta în urma unei lupte onorifice pe câmpul de bătaie“.

Intrarea principelui Alexandru în Sofia.

„Pester Lloyd“ publică următorul raport al corespondentului său special despre intrarea principelui Alexandru în Sofia:

„Principele Alexandru a înțrat în Sofia cu un cortegiu splendid, urmat de trupele sale și de o mulțime de trăsuri, în entuziasmul cel mai mare al poporului, care forma spalier de ambele părți ale șoselei constantinopolitane, până la depărtare de 3 kilometri din oraș. Numeroși onorațorii din Sofia și giur au mers înaintea principelui, în trăsuri și călări până la podul de presté Ischer în apropiere de Grubliane. Acestia au fost însoții de membrul turcesc al comisiunii pentru Rumelia-de-Ost Gadban-efendi și de câțiva atașai dela consulate. La oarele 11 a ajuns acolo convoiul princiar consistător dintr'un detașament de gendarmi, escadronul de gardă și o lungă coloană de trăsuri. În prima trăsură ședea principele cu Stambuloff, în a doua fratele principelui prințul Francisc Iosif și marșalul de curte Riedesel. Deja aici se alăturară circa 30 trăsuri din Sofia convoiului princiar. La calea jumătate între Grubliane și Sofia la Slatina-han, un public distins din Sofia aștepta pe principele. Mai multe dame, între care șapte de ale diplomaților străini, mai departe vocea-consulul Austro-Ungariei contele Starsenki, atașatul austro-ungar Detraux, ministrul de război Nicolaieff, consilierul de cabinet Menges și alții erau de față. Tot aici sta gata și calul principelui în șelământ splendid. Oprindu-se principele, îl salutară: Nicolaieff, ministrul-president Radoslavoff și Menges. Principele

salută și îmbrățișă pe fiecare. Soția d-lui Menges presentă principelui un frumos buchet de flori. Principele și toți cei de față erau adună mișcați, lacrimile îi năpădiră pe toți. După-ce salută și pe ceilalți prezenți, principele încălecă pe înfocatul seu murg. Principele purta splendidă uniformă de general bulgar, împodobită de numeroase orduri și preste aceste marele cordon al ordului bulgar Alexandru. Figura puternică și imposantă a principelui întrecea pe toți din suită. Poporul postat de aici până la Sofia îl cunoscea de departe și îl salută cu „hura!“ frenetic. Între aclamațiunile fără sfârșit ale poporului seu principele merse înaintea trupelor, ce erau postate dealungul șoselei sub comanda maiorului Popoff, care salută pe principele milităresc. Trupele se compuneau din cinci regimente de infanterie, între care și regimentul Alexandru, apoi 4 regimente rumeliote, două baterii și trupe de cavalerie. Principele îmbrățișă și sărută pe Popoff și pe fiecare comandant de batalion. Apoi trecu fronturile în revistă, salutând fiecare coloană cu: „Zdravete voinici!“ (Vă salut, voinici!), la care fiecare coloană răspunde cu voce departe sunătoare: „Te salutăm Alteță!“ Afară de aceea principele se adresă către fiecare regiment cu cuvintele: „Vă mulțumesc din toată inimă pentru alipirea și credința cătră casa mea și cătră patrie.“ Cătră regimentele rumeliote principele mai adause: „Vouă vă mulțumesc cu deosebire pentru iubirea și alipirea cătră persoana mea.“ La vorbirea principelui strigări asurzitoare de „hura“ au fost răspunsul, toate muzicile militare intonară marșul lui Alexandru, tunurile descărcară salve. Entuziasmul sgomotos al poporului a făcut din acele momente o ovațiune a națiunii bulgare fără păreche și memorabilă.

După aceste trupele urmară cortegiul princiar, care în sunetul diferitelor melodii naționale, ca: marșul dela Slivnița, „Șumi Marița“ și altele, încungiurat de poporul însuflețit înaintă încet pas de pas până la poarta de triumf. Aici presidentul reprezentanței orașului Slaveicoff salută pe principele, care nu pută răspunde de strigările poporului. Fetite îmbrăcate în alb, elevele preparandiei de fete și alte dame prezentară principelui buchete și cununi de lauri. Principele nu pută mulțami decât în tăcere, căci mulțimea poporului îl răpise cu sine. Mulți sărutau vestmintele principelui și șabraca de pe cal. Astfel încet și cu greu convoiul trecu prelungă edificiul arhitectonic al sobraniei și ajunse la metropolie, care salută pe principele cu sunetul tuturor clopotelor. La portalul bisericii, preoțimea în ornat festiv în frunte cu metropolitul Chiril din Scopolic în Macedonia, care trăsesce exilat în Sofia și de present este sulpinitorul lui Clement, primiră pe principele cu lumini aprinse și îl conduseră în biserică. Preoțimea celebra cultul divin, principele era foarte serios, biserica era îndesuită de oameni.

După ceremonia bisericească, principele merse călare însoțit de suita sa înaintea palatului pe piața Alexandru, unde primi defilarea trupelor. Încă înainte se adunară aici reprezentanții diplomați, corpul ofițeresc, magnații maghiari, aflători aici, funcționarii civili bulgari etc. Era bătător la ochi, că consilierul legațiunii germane Saldern lipsia. Consulul rusec Bogdanoff plecase încă în dimineața zilei din Sofia. Reprezentantul englez, care venise preste noapte la Sofia, era în uniforma de gală, ear' consulul austriac Burian în vestminte civile. Principele salută pe diplomații, pe care îi cunoscea de mai demult, ear' cei necunoscuți îi fură presentați. După finirea defilării, principele trecu în revizie compania de onoare a regimentului seu, ce era postată în poarta palatului, sărută pe comandantul ei și salută pe toți soldații. Precând principele se scoboria de pe cal, toți ofițerii în frunte cu Popoff încungiurară pe gloriosul comandant, care invită pe comandanți în palat. Apoi se ținu recepțiunea. Mai întâiu fură primiți diplomații, apoi ofițerii, funcționarii civili și deputații, în urmă oaspeții maghiari. Din cler nime nu s'a prezentat la recepțiune.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Blaj, 3 Septemvrie n. 1886.

E bine dacă din când în când se fac publicului cunoscute împregiurări, cari sânt de interes pentru dînsul, dacă din când în când se aduc la iveală lipse sau neajunsuri între unul sau alt ram al vieții noastre politice și culturale, căci astfel, cunoscând recerțițele de lipsă spre a pute delătura răul, să ne luminăm și dacă se poate să ne și ajutăm unul pe altul.

Nu e vorbă, avem noi destule greutăți de a întâmpina din partea adversarilor neamului nostru, cu toate acestea întâlnim neajunsuri isvo-

rîte chiar din sinul nostru și aceste neajunsuri prelungă serioșitatea de lipsă și prelungă puțină bunăvoință prea ușor le-am pute înlătura, și zace în interesul nostru, ca să le și înlăturăm.

E vorba de gimnasiul nostru din loc.

Ca cel mai vechiu institut de educație e cunoscut tuturor acest gimnasiu, meritele lui pentru cultura întreg neamului românesc tot așa de răspândite, deci nu mai încape îndoaială, că acest institut se bucură de oareși-care renume și simpatie la noi Românii, prin urmare desvoltarea și înflorirea lui stă în legătură cu desvoltarea noastră, ear' decadența lui ne atinge și pe noi în mod simțitor.

N'avem numai cuvinte de laudă pentru profesori, pentru activitatea lor în studiu și pentru progresul ce-l dovedesc scolarii lor; rămâne numai întrebarea: oare se mărginesc activitatea unui institut la progresul scolarii în diferitele studii obligate și judecarea despre moralitatea unuia sau altuia dintre elevi?

Ar fi poate unii oameni, cari cred aceasta; noi însă nu ne putem alătura acestor credincioși, și pentru-ce?

Drept este, scopul principal al unui institut de educație e, a veghia asupra moralității elevilor și a-i iniția în studii până la acel grad de cunoscință, care se recere pentru a fi deplin pregătiți în continuarea unui studiu de specialitate.

Dar' numai scopul principal, nu și scopul absolut poate fi acesta, deoarece-ce noi pretindem dela un institut de creștere, ca să desvoalte spiritul elevului și în acele specii de cunoscință, care se recere pentru un om ce voiesca a juca și el un rol în societate.

Din acest motiv se află la toate instituturile prelungă profesori de studii obligate și învățători pentru: musică, desemn și gimnastică; aceste lipsesc însă la gimnasiul nostru.

În musică avem doi profesori, unul e dl Iacob Murășan, specialist în arta aceasta, altul e naturalist și se ocupă exclusiv cu instruirea în cântecele bisericesci; profesor de desemn și gimnastică însă ne lipsesc de tot. Dar' și dl Murășan nu s'a ocupat până acum de altă musică decât de cea bisericească, modernisată numai prin aceea, că se cântă pe note, prin urmare toată cunoscința elevilor în musică se mărginesc a fi rituală.

Cu astfel de progrese în studiile laterale nu ne putem mândri; în musică puțină cunoscință, în celelalte nici una, așa fiind scolarul studiile, se vede înapoiat de absolvenții altor institute.

Ni-s'ar pute obiectiona din partea unora, că majoritatea scolarii dela gimnasiul nostru își au cariera lor, și adecă cea preoțască, și la această carieră nu au lipsă de câte toate, ci mai mult de o purtare morală exemplară și de succes în studii.

Le răspundem, că chiar să fie majoritatea cu chiamare preoțască să fie numai unul cu altă chiamare, pentru acest unul e dator institutul în interesul lui propriu, a ține cont de toate recerțițele moderne, apoi să nu fie nici unul de altă carieră, nu ne putem închipui un preot cunoscător de musică, desemn și gimnastică?

Nu încape îndoaială, că avem trebuință de aceste studii, s'ar pute țice întregitoare creșterii, și credem că mulți dintre domni profesori vor fi simți lipsa lor, de aceea ne și mângăiem vorcînd, că se vor face cele trebuincioase pentru înființarea acestor catedre.

Toate aceste au să se petreacă în sinul institutului, prin oameni susținuți de institut, prin urmare institutul ca atare e direct obligat a ține cont de trebuințele moderne, rămâne a constata, că oare dator e institutul a face ceva pentru educarea și desvoltarea socială a încredințaților lui.

N'am fi drepti, când am țice, că scoala e direct obligată a da creșterea socială, sântem însă îndreptățiți a admite o datorință indirectă și de ce?

În orașe mai mari se dau mai multe ocașuni de a se desvolta spiritul tinărului, prin teatre, concerte, producțiuni, întruniri etc. la noi astfel de ocașuni sânt de tot puține, ar trebui dar', ca puținele ocașuni să le întrebuițăm în folosul nostru; să vedem ce se face din partea direcțiunii și a corpului profesoral în privința aceasta.

Până acum scolarii noștri puteau participa cu concesiunea ministrului de instrucțiune la două petreceri arangiate de dîșii, adecă la balul din 11 Feb. și la un maial, care se putea ține oricând afară de 3/15 Maiu. Astfel și în anul acesta li-s'a conces tinerilor din partea ministrului ținerea maialului, dar' ce să vești? ceea-ce a conces ministrul, domnia-lor nu mai voiesc să conceadă, și astfel studenții în est-an au rămas fără maial.

De vre-o câteva zile se află în mijlocul nostru trupa ambulată a dlui Petculescu, care mulțumită indolenței publicului din Blaj o duce cât de reu, scolarii noștri sânt însă oprți cu cea mai mare asprime dela cercetarea teatrului. De public puțin spriginit, de străini de loc, are să părăsească dl Petculescu în curând Blajul, ducând

cele mai triste suveniri cu sine. Nu demult o trupă maghiară s'a susținut 4 săptămâni, ba a făcut și parale; trupă noastră națională însă, are să facă prelungă o inteligență de trei ori mai mare și prelungă vre-o 500 de studenți în curând fiasco.

Astfel nu numai că nu ajută institutul dezvoltării sociale a tinerimii, ci din contră pune piedeci unde numai se poate scusându-se, că așa cere interesul institutului. Considerând, că trăiul cel mai ieftin e la noi, considerând multe înlesniri ce s'au făcut pentru tinerimea studioasă precum e beneficul de pâine, de care se bucură vre-o 200—300 scolari, apoi internatul Ex. Sale a Metropolitului Vancea, în care se întinț în foarte ieftin aproape 100 scolari, sântem în drept a spera îmbunătățirea neajunsurilor amintite, cu atât mai virtos, cu cât chiar pentru aceste înlesniri cea mai mare parte a tinerimii noastre aleargă la gimnaziul din Blaj, ear' gimnaziul se face din parte-și, pentru încrederea, ce i-se aduce din partea publicului, tot posibilul a satisfacă dorințelor, ca astfel cu mândrie și fală națională să putem în curând arăta străinilor institutul nostru ca model.

Dee Dșeu să fie așa! Aa.

Cronică.

Ministrul-president Tisza a plecat din Ostende preste Bruxella, unde stă câțva timp, îndărăt la Budapesta. În Viena se opreste numai pentru câteva oare, ear' în Budapesta ajunge astăzi seara.

Personal. Excelența Sa dl baron Schönfeld, comandantul corpului de armată de Sibiu, a plecat ieri la manevre la Murș-Oșorheiu.

Încă un archimandrit . . . Sâmbăta trecută s'a hirotonit și dl Ilarion Pușcariu de archimandrit.

Foametea în comitatul Pesta. După celelalte a cerut și comuna Zsámbék prolongarea termenului de a plăti contribuția, de vreme-ce în urma recoltei rele locuitorii comunei se află în starea cea mai desparată.

Himen. Dl Dr. Basiliu Preda, avocat în Câmpești și-a sêrbat ieri în 5 Septembrie în biserica gr.-or. din Câmpești ununio cu d-șoara Sabina Andreica din Câmpești.

Între Transilvania și Bucovina. Din incidentul unui proces de conturbare de posesiune între fondul religios gr.-or. din Bucovina și comuna ardelenescă Borgo-Tiha, pentru o parte din pădurea Poiana-Stampii, au fost exmiși la fața locului din partea Bucovinei adjunctul Schinteuță și reprezentantul procuraturii financiare Dr. Pehlmann din Dorna-Vatra, dar' au fost împedecați a-și împlini misiunea decătră comitele suprem al comitatului Bistrița-Năsăud baron Bánffy, care li se pune în cale cu 25 gendarmi unguresci comandați de un locotenent, deși, după-cum spune „Neue Freie Presse“, comisiunea bucovineană se afla pe teritor austriac.

Necrolog. Ni se scrie din Cernăuți: Procurorul substituit dela judecătoria cercuală din Suceava dl Mihail Grigorovița a murit în Viena în spitalul lui Rudolf. În mormântarea i-se făcū în Viena. Defunctul a fost un patriot foarte zelos.

Balul tinerimii studioase din Reghinul-Șăsene. Ni se scrie de acolo cu datul 3 Sept. n.: Înăsene de a descrie decursul balului, rog pe onoratul public cetitor a-mi permite o mică digresiune.

Aici, — excepționând balul splendid al Asociațiunii transilvane, care s'a arangiat acum 10 ani — nu s'au arangiat baluri române mai bine de 25 ani. În acest an tinerimea studioasă în conferința ținută la 22 Iulie a. c. a decis a arangia un bal, ca astfel să ajungem ear' la șirul acelor baluri, cari se arangiau odinioară cu atâta succes.

La început dubitau mai mulți de reușita lui, căci în decursul acestei veri s'au arangiat aici multe soiree împreunate cu joc, și nise reprezentări teatrale, ear' comitetul arangiator a avut a se lupta cu multe și mari greutăți.

Comitetul arangiator poate fi astăzi pe deplin îndestulit, căci ostentile ce le-a îndurat, au fost răsplătite prin aceea, că acest bal întru adevăr a fost de elită și a reușit preste așteptare, așa încât a pus pe toți în uimire.

Tinerimea noastră a fost veselă, voioasă, și s'a dat plăcerii cu acel foc temperat, ce-i este impus de datorințele unui om cult. Părechile căsătorite au fost mulțumite, căci acest bal nu a impus capilor de familie un lux nemăsurat.

La toaleta damelor încă nu s'a consultat bunul gust, și mai multe erau îmbrăcate în pitorescul costum național, care a contribuit mult la splendoarea balului; nu mai puțin a contribuit și podiul ce a fost pregătit pentru patronese.

Înăce de a se începe jocul după-pausă, 9 d-șoare împreună cu 2 tineri au jucat brăul, care a plăcut atât de tare străinilor, încât aplauzele nu mai voiau a înceta, și totodată și-au exprimat dorința, că le-ar plăce foarte tare, dacă ar pute să învețe acest joc atât de frumos, împreună cu „Hova“ și „Romana“, se înțelege că noi le-am promis tot springul.

La reușita atât materială, cât și morală în special, au contribuit mai mult prea stim. doamne patronese: Ecaterina Marinovici, Amalia Cetățan, Agapia Crișian și Maria Șagău, asemenea au contribuit familiile de Români; nu mai puțin au contribuit și familiile de naționalitate străină din loc — pe care le-am îmbrățișat ca nise frați — și care la acest bal au binevoit a ne onora cu prezența în o majoritate cu mult mai mare, decăt la petrecerile de vară ce s'au arangiat aici, le rugăm totodată, ca această simpatie să o păstreze și în viitor.

Romana și Quadrilul prim le-au jucat câte 60 părechi. Era drăgălaș a vedea cum d-șoarele neromâne se nisuiu a juca precăt de bine, ce se poate numai — jocul nostru Romana — ceea-ce ne-a umplut inima de bucurie.

Mi-ar fi acum de datorință a aminti și toaletele mai remarcabile ale damelor și regina balului, aceasta însă nu o pot aminti, căci damele și d-șoarele erau toate frumoase, așa încât îmi este imposibil a face distincțiunile așteptate.

Diua a venit prea curând, căci ne-a surprins încă jucând, când fiecare s'a depărțat, ducând cu sine o plăcută suvenir a celui bal.

A doua și am făcut o excursiune până la băile din Iabenița, în frunte cu stim. d-ne patronese, unde după-ce ne-a rēcorit scaldă de căldura tropicā ce domnia în acea țară, și după-ce prânzul familiar și gustuos s'a finit, am continuat jocul întrerupt dimineața de rațele solare; ear' a treia și s'a făcut o a doua excursiune la o comună îndepărtată numai de 21 kilometri de Reghin, unde petrecerea și-a urmat cursul seu.

Serată literară în Lugoj. La 24 Aug. (5 Sept. n.) s'a ținut o „Serată literară împreună cu dans“ în grădina hotelului „Concordia“ din Lugoj. Venitul curat în folosul „Reuniunii de lectură (casina română)“. Prețul întrării: 1 fl. de familie; 40 cr. de persoană. Începutul la 8 oare seara. Ordinea producțiilor literare: 1. „Bărbatul harnic“, poveste populară, culeasă și cetită de dl P. Barbu. 2. „Mama lui Stefan-cel-Mare“, de D. Bolintineanu, declamată de d-șoara Lucia Vlad. 3. „Femeia și limba română“, de C. N., cetită de dl G. Dobrin. 4. „Fericirea din mormânt“, de C. Scrob, declamată de dl D. Florescu. 5. „Mologul călugărului Pafnutie“, de P. Barbu, produs de dl A. Tuculia.

O mare vênătoare se va face — după-cum scrie „Revista Politică“ — luna viitoare la Sinaia, la care va lua parte și principele nostru de coroană Rudolf.

Universitatea din Cernăuți a fost frecuentată în semestrul de vară 1885/86 de 260 de auțitori. Din acestia au fost: Teologi 63 ordinari, 1 extraordinar; juristi 118 ordinari, 19 extraordinari; filosofi 23 ordinari, 16 extraordinari și farmaciști 21. După patrie au fost: din Bucovina 184, din Galiția 48, din Austria-inferioară 1, din Austria-superioară 2, din Boemia 2, din Ungaria 9, din Transilvania 2, din România 11 și din Basarabia 1. După naționalitate au fost: Români 92, Ruteni 39, Poloni 35, Germani 91, Unguri 2, Cehi 1. După religie au fost: ort. orient. 121, arm.-or. 1, rom.-cat. 56, gr.-cat. 11, arm.-cat. 3, evang. 8, Mosaici 58, fără confesiune 1. De banii colegiali au fost liberați de tot 65, pe jumătate 17. Ear' stipendiul au avut 29.

Un obiect de artă dela expoziția din Cernăuți. Cetim în „Revista Politică“: Dilele aceste s'au expedit la Cernăuți câteva obiecte de artă lucrate de parochul Sever Orban. Aceste obiecte sânt un șach, o cruce și un cuțit de hârtie. Atragem atențiunea publicului asupra acestor obiecte, care merită să fie vędute și admirate, căci toate sunt lucrate de mâna d-lui Sever Orban, cu ornamente săpate în lemn cu deosebit gust și precisiune. Șachul este o lucrare atât de gingașă în felul seu, încât privesc cu mare plăcere și mulțumire figurile și măiestria lor executare. Figurile Regelui și a Reginei sânt portretele MM. LL. Carol și Elisabeta, foarte bine nimerite și executate; pionii (Bauern) sânt figuri energice și frumoase de dorobanțurcani; alergătorii sânt vênători din armata română, ear' turmurile reprezintă cele patru întăriți luate de Români în ultimul răboiu, și poartă pe flamurile lor inscripțiunile: Plevna, Grivița, Rahova, Vidin. Visitorii expoziției se vor opri cu mulțumire lângă acest obiect.

Dar' tot atât de măestră este crucea și cuțitul. Crucea cu chipul lui Christos, a Maicei Domnului și a Sfinței Treimi este săpată în lemn de soc cu deosebită măiestrie și gust, frunzele minunate tăiate în lemn, ce împodobesc crucea și postamentul precum și inscripția „Nihil sine deo“ dela picioarele Mântuitorului te opresc locului și vrând nevrând admiri acest lucru de artă.

Dacă considerăm, că părintele Sever Orban nu a îndevătat nicăiri sculptura în lemn, cumă este autodidact în această privință, și cumă numai cuțitașul seu și o mică daltă produce aceste lucrări măiestre, atât valoarea acestor lucrări cât și a părintelui Orban crește înaintea ochilor nostri. Încă odată atragem atențiunea publicului asupra acestor obiecte, care nu ne îndoiim, că vor fi premiate la expoziție.

Colonelul Motcuroff. Eacă câteva amănunte privitoare la colonelul Motcuroff:

Colonelul Motcuroff este născut în Basarabia din părinți bulgari; el fū trimis într-o scolă militară din Rusia, unde obțin gradul de sublocotenente. Rēboiul din 1877—78 îi dete ocasiunea de a se distinge de multe-ori pe câmpul de luptă și de a căștiga mai multe decorațiuni,

precum ordinul „S-tei Ana“ și al „S-tului Stanislav“. După răboiul, Motcuroff se pune în serviciul patriei bulgare și fū mai întâiu trimis ca locotenent într-un batalion din Rumelia. Înălțat la gradul de căpitan, pentru marea deosebită a partidei ruse, fū numit de generalul Streckerpașa, comandantul șef al miliției rumeliote, în postul de director al administrațiunii miliției și al poștei. În această nouă pozițiune, Motcuroff își atrase atât de mult recunoștința lui Streckerpașa, încăt acesta, în înțelegere cu mai mulți ofițeri, îl propuse guvernatorului, pentru a-l înălța la gradul de maior. Prelungă aceasta, fū numit ofițer al statului-maior decătră Sultanul, care singur, după statutele organice, poate dispune de acest grad.

Motcuroff era inamicul declarat al Rușilor și se unise cu lăboma ofițeri precum maiorii Nicolaeff, Filoff, Lubovski, pentru a da pe față toate greșelile ofițerilor ruși. Este de prisos de a mai spune că, din acel moment, fū obiectul urei și al intrigilor consulatului general al Rusiei; nici o vextrațiune, nici o rea voință nu schimbă întru nimic natura sa liniștită și flegmatică. El își făcū serviciul cu cea mai mare scrupulositate și punctualitate, astfel, că nu i-se putū face nici o observațiune. Căt pentru vederile sale politice, începură să căștige mai mulți adepti înfocați, atât printre civili cât și printre militari, și nu întârziă de a se organiza în toată provincia o mare propagandă. Proclamațiunea unirei, la 18 Septembrie anul trecut, porni din partida lui Motcuroff, și contra-revoluțiunea din Bulgaria dela 22 August, îl găsi în capul adeptilor și credincioșilor sei.

Motcuroff are aji treizeci și cinci de ani.

Doicile.

Ori-cine scie, că o mare parte din femeile noastre își alăptează copiii prin doici; unele o fac aceasta sub pretext, că sânt bolnave, ear' altele pe cuvântul, că așa cere moda; căci, vedeți d-voastră, blăstēmata asta de modă — n'ar fi mai fost — și-a vîrit coada și acă, și poate spre nenorocirea noastră, ca să crească populațiunea elementelor dușmane și a țerii acesteia să scadă.

Înăce vreme nu mai erau doici și Românele își cresceau destul de bine mândrii lor feciorași și pe copilele acelea, despre care se povestese, că uimiau lumea cu proverbiale lor frumuseți.

Și lucrul acesta ușor ni-l putem explica, dacă ne vom aduce aminte de frageda și patetica îngrijire, ce are o mamă pentru copilul seu, și cât de bine îi merge acestuia, când dînsul crește pe brațele ei: la sînul matern!

Doicile n'ar fi tocmai așa de periculoase, dacă ele ar fi alese din acelea, cari prezintă garanțiile convenite pentru asigurarea sănătății copiilor; dar' dînsule — în majoritatea lor — sânt recutate fără nici o prevedere, și adesea având câte o maladie o transmit (prin sărutat și alăptare) pruncilor, cari apoi merg de populează cimitierele, ori duc o viață amară.

Oamenii cei mai ilustrți, ție un medic, doctorii și filosofi, au privit totdeauna alăptarea prin alte persoane (afară de mamă) ca isvorul tuturor relelor fizice, ce pot apăsa asupra copiilor atât în prezent, cât și în viitor.

„Experiența zilnică demonștră, că sentimentul de maternitate nu se substitue prin bani. Cu toată raritatea faptului, ceea-ce se poate constata, este numai sănătatea unei doici, dar' lâcomia, necurătenia sau neingrijirea și starea de ignoranță, în care se găsesc, sânt lucruri incontestabile.

„Cartea unui doctor englez (Smith) conține pasagi următori: Din copiii dați afară la doice decătră părinții lor mai mult decăt jumătate dintr'înșii mor, o mare parte îi întore slabi și bolnave, ear' o mică parte se întore sănătoși. Între multe boale grave provenite din alăptarea doicelor, este și rachitismul. Un copil destinat a suferi de această boală, are multă șansă de a scăpa prin alăptarea dela mamă, precând fiind alăptat dela doică nici odată nu scapă“.

Ceva mai mult, și-a constatat, că doicile pot deveni chiar și vișurile lor copilor ce-i alăptează. Diodor spune, că Neron având o doică bețivă, mai pe urmă l-a făcut și pe dînsul să prindă patima pentru beaură.

Asemenea se țiece decătră unii, că doicile au fost cauza aceluși brutal nesațiu de mâncare al lui Vitelii, care în timp de 8 luni căt ținū domnia sa cheltui numai pe luate aproape 18 milioane de galbeni, și a aceluși desfrū și lux nebun al lui Basian, care își compuse un senat de femei, se investia femeiesce, își presărase palatul cu pulbere de aur și de argint, și umplea eleșteele cu apă de rosă, ca să se scaldă.

Unele din mume fac încă o faptă și mai condamnabilă. Interțic doiceii de a se duce — din când în când — să-și vadă copilul, oprindu-o chiar și de a-l aduce câte odată în curte, ca să crească al lor frumos și să aibă lapte de ajuns; dar' doica tănjud de dorul odraslei sale, slăbesce și, în loc să aducă bine mititelului ce hrănesce, îi face un rău considerabil.

Este un prejudiciu acela, că copilul unei mume crește mai bine, când este oprit al doicii!

„Dacă doica scie, ție dl dr. Felix, că copilul ei propriu este bine îngrijit, ea va fi mai liniștită și va suferi din cauza muștrării de cuget pentru vëndarea copilului ei, și copilul străin, pe care îl alăptează, va prospera mai bine, sugând lapte sănătos, ear' nu veninul unei femei pęcătoase, chinuită de dureri sufletesci. Moartea copilului propriu al doicii poate avē o influență foarte vëtēmătoare asupra sănătății copilului străin pe care îl alăptează“.

De aceea, atragem serioasa băgare de seamă a mumelor, și le conșturăm ca, ori decăte-ori se vor vedē nevoite a tocni vre-o doică, să chieме un medic iscusit ca să o examineze și să deie instrucțiuni necesare, spre a nu mai perde din dragii lor ăngerăși; căci destul li împuținează angina și celelalte boale.

(„Gazeta Săteanului“). I. Aristotel.

Mulțumită publică.

La producțiunea împreună cu joc în favorul scoalei gr.-or. din Hondol au contribuit următorii domni:

Ioan German 1 fl. 50 cr.; Petru Rimbaș 1 fl.; Györfy Dénes 1 fl.; Iuliu Albini 1 fl.; Georgiu Forăș 1 fl.; Petru Gabor, paroch 2 fl.; Iosif Bogdan 60 cr.; Sabin Gibo, paroch 2 fl.; Basiliu Piposiu, prosopresbiter 2 fl.; Eugen Grecu 1 fl.; Georgiu Părău, prof. 2 fl.; Vasiliu Glodean 1 fl.; Georgiu Pipar 1 fl.; Octavian Săbău 1 fl.; Georgiu Ignațiu 40 cr.; Samuil Procăpuc 1 fl.; Dr. Koch 1 fl.; Iosif Vărmăgian 2 fl.; Nicolae Demian 1 fl.; Ioan Lucacel 50 cr.; Ioan Angel 50 cr.; Iosif Konca 2 fl.; Francisc Brașovan 2 fl.; Simeon Cibeau 50 cr.; N. Vraciu 50 cr.; P. Dorobanț 30 cr.; Segă G. 30 cr.; Georgiu Făeran 1 fl.; Konca Agnes 50 cr.; Daniel Florea 2 fl.; Kolonek Gyula 1 fl.; Iosif Popescu 50 cr.; Aron Muntean 50 cr.; Nicolae Almășan 1 fl.; Petru Codrea 1 fl.; Erdős Iózsef 50 cr.; Iosif Iancu 2 fl.; George Iancu 1 fl.; Alexandru Iovan 1 fl.; Buday János 1 fl.; Ilie Piso, paroch 2 fl.; Ioan Ioanovicu, paroch 1 fl.; Sohanî Lazar 1 fl.; Petru Irimie 2 fl.; A. Florea 30 cr.; S. Micu 20 cr.; A. Bucur 20 cr.; Iosif Mașalcu 2 fl.; Simeon Curiaș, paroch 1 fl.; familia Florea Moise 1 fl.; Simion Filimonescu 50 cr.

Tuturor acestor marinoșii domni li-se aduce mulțumită pe calea aceasta.

Alexandru Vlad,
cassar.

Bibliografie.

Primul abecedar german explicat în limba română pentru usul clasei I și II primară. De Iosefine Roth, institutoare. București, 1886.

* * *

„Gazeta Săteanului“. Foaia cunoscințelor trebuincioase agriculturului și poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rimnicul-Sărat, 20 Aug. 1886. Anul III. Nr. 14. Sumar: Curriculum vitae sau schița biografică a rēposatului Metropolitanul dnul Calinic Miclescu: C. N. — Evenimentele din Bulgaria: Sătuceanu. — Trifoiul (Trifolium): C. C. D. — Stîrpirea gârgărițelor: N. N. Andronescu. — Dela Bisoca și Jitia: D. P. — Urare la botez sau cumetrie: N. A. Bogdan. — Cântec de lume (din giurgiu Iașului): N. A. Bogdan. — Catechismul agricol de C. de Cousin, (urmare) specia ovină, caprină și porcină. Doi prizonieri (după Heine): Al. Radu. — Noua lege pentru alegerea consilierilor comunali: Compilator. — Doicile: I. Aristotel. Din țeară: D. — Din localitate: Buletin comercial. Miscellanea: Un econom român.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Sofia, 6 Septembrie n. În consiliul de ministri de alaltieri principele Bulgariei a declarat în mod oficial, că va abdica. Ministrii și șefii armatei au protestat în contra acestei hotăriri și au provocat pe principe cu insistență a rămâne. Principele a expus imposibilitatea, de a continua guvernamentul față cu voința Țarului și cu atitudinea refușătoare a celorlalte puteri. Singurul mijloc, spre a împedea ocupația rusească, ar fi depărtarea sa.

Sofia, 5 Septembrie n. Se vorbește de o regență: Stambuloff-Caraveloff, dacă principele ar stărui prelîngă abdicățiunea și plecarea. Stambuloff se nisuesce a sēvirși tuturor partidelor spre evitarea răboiului civil.

Sofia, 5 Septembrie n. (Noaptea). S'a convocat adunarea națională pe 11 I. c. Nu se scie, dacă principele va pleca mai înainte.

Guvernul a așternut reprezentanților puterilor o notă despre situațiune cu rugarea, ca puterile să-și deie părerea asupra punctelor cuprinse în ea. Rēpsunșurile puterilor se așteaptă abia în vre-o câteva zile.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Economic.

Starea sămănăturilor  i a economiei dela 17—23 August a. c.

(Urmare  i fine.)

Tutunul în p r ile c mpiei din cauza căldurii  i a secetei a t njit, abia va da după fiecare jugh r 2 măji metriche, chiar  i în privin a calităţii e slab; în alte p r i încă a fost împedecat în desvoltare  i numai în pu ine locuri s'a  mbun t it în c tva.

Cartofii în  inuturile de sus ale  erii au t njit din cauza secetei  i au rămas foarte m run i; cei s m na i mai de timpuriu se culeg deja  i recolta e mul umitoare.  n comitatele din colo de Dunăre suferind mult din cauza secetei, vor da slabă recoltă.  n p r ile c mpiei tot din cauza secetei au suferit foarte mult  i numai cei mai timpurii, cari se  i culeg deja, promit o recoltă bună.  n comitatele ardeleneghe cartofii în mare parte s nt slabi, în mai multe comitate au început a putrezi; numai în comitatul Turdaria se speriaz  o recoltă mai bună.

Nap i  n Ungaria-de-sus din lipsa de ploaie se desvolt  foarte în silă, cei, cari s'au s m nat a doua oară, încă au perit în multe locuri; în comitatele transdun rene stau foarte slab  i recolta va fi ne ndestulitoare.  n p r ile c mpiei urm nd un timp mai favorit, s'au mai  mbun t it.  n comitatele ardeleneghe încă s'au mai recules  i în multe locuri s nt prospecte la o recoltă bunioară.

Nutre ul în urma secetei, ce-i drept, a t njit, recolta în general însă va satisface a tept rile economului  i căratul mai pretutindena e în curgere.

Strugurii  i poamele pe unde n'au fost atacate de grindină  i secetă se desvolt  bine, preste tot  ns  s nt pu ine.

Starea sanitară a vitelor în  eara întreagă se poate numi mul umitoare.

T rgul de r m tori în Steinbruch.  n 4 Sept. n. s'a notat: ungresci b tr ni grei 40.— cr. p n  41.— cr. ungresci grei, tineri 43.1/2 cr. p n  44.— cr., de mijloc 44.— cr. p n  45.— cr., u ori 46.— cr. p n  46.1/2 cr., marfă  er neasc , grea — cr. p n  — cr., de mijloc 43.— cr. p n  44.— cr., u oar  45.— cr. p n  46.— cr., rom nesci de Bakony, grei — cr. p n  — cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr., transito u ori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 41.— cr. p n  42.— cr., transito de mijloc — cr.

p n  — cr., transito u ori 41.— cr. p n  42.— cr., în gr sa i cu ghindă — cr. p n  — cr. per 4/0 cumpenii la gară.

Pia a din Bra ov, 4 Sept. Gr ul hectolitru fl. 6.40, gr u mesteacat fl. 3.50, s cara fl. 3.50, or  fl. 2.60, ovăs fl. 2.10, cucuruzul fl. 3.80, mălaiul fl. 3.80, mazerea fl. 5.40, linte  fl. 6.20, fasolea fl. 3.—, crumpenele fl. 1.50 carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 28 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 4 Septembrie st. n.

Timi oara: 26 25 35 14 3. Viena: 9 49 79 36 20.

Pia a cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Opera iile efectuate în 22 August 1886.

Table with columns: V nd torii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libru, pre ul lei în aur. Lists various grain and commodity transactions.

Cursul pie ei din Sibiu

din 6 Septembrie st. n. 1886.

Table with columns: H rtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci. Lists exchange rates.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 3 Septembrie st. n. 1886.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, împr. ora  Bucuresti, Act. de asig. Na ionala, Credit mob. rom., Scrisuri fonciare urbane (5%), Schimb 3 luni, Societ. const., Aur. Lists financial market data.

Bursa de Bupapesta

din 4 Septembrie st. n. 1886.

Table with columns: Renta de aur ung., h rtie, împrumutul căilor ferate, Amortisarea datoriei căilor ferate, Bonuri rurale, Despăgubire pentru dijma ung., Losuri pentru regularea Tisei  i Seghedin, Renta de h rtie austriac , Argintul, Scrisuri fonciare ale institut. de cred.  i ec. 'Albina', Galbeni  mp r tesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi. Lists stock and bond market data.

Bursa de Viena

din 4 Septembrie st. n. 1886.

Table with columns: Renta de aur ung., h rtie, împrumutul căilor ferate, Amortisarea datoriei căilor ferate, Bonuri rurale, Despăgubire pentru dijma ung., Losuri pentru regularea Tisei  i Seghedin, Renta de h rtie austriac , Argint austriac , Losuri austr. din 1860, Ac iunile băncei austro-ungare, Argintul, Galbeni  mp r tesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi. Lists stock and bond market data.

Anun .

Prin aceasta am onoare a aduce la cuno in a onoratului public, că  ncep nd de astăzi în toată ziua voi fabrica c rna i de Frankfurt  i c rna i cu hrean proaspe i. Totodată  mi permit a face cunoscut, că  in în deposit slănina (clis ) afumată  i neafumat ,  nunci  i alte afumături de calitate excelentă.

Gustav Nussb cher, c rna ar.

[329] 1—3

(Mai demult Schimek.)

Sibiu, tirgul de pe e (Rosenanger) Nr. 6.

Concurs.

[328] 3—3

Pentru ocuparea unui post de profesor de limba maghiară precum  i de limba  i literatura românească la institutul pedagogic diecesan din Caransebe , se publică concurs cu termin p n  la 10/22 Septembrie a. c.

Beneficiul împreunat cu acest post sub restimpul de probă este:

Salariu anual de 800 fl. Pentru cortel 200 fl.

Competen ii au să produce : 1. Atestat de botez, că s nt Români greco-orientali.

2. Atestat de maturitate.

3. Absolutor de facultatea filosofică.

4. Atestat despre eventuala praxă de p n  ac .

5.  n lipsa documentului de sub 3 alt atestat, prin care s'ar dovedi calificațiunea respectivului pentru limba maghiară  i limba  i literatura română.

Peti iile se adresează la Consistorul diecesan.

Caransebe ,  n 14 August 1886.

Episcopul diecesan:

Ioan Popasu m p.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren mixt, Tren de persoane, etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerii  ncadra i cu linii groase însemnează oarele de noapte.